

DĖL PRŪSŲ ETIMOLOGIJŲ

1. *doalgis*

doalgis 'senze (Sense) – dalgis' E 546 nom. sg. = **d5lgis*, t. y. **dālgis* < **dal̥gis* (Mažiulis, Prūsų kalbos paminklai, p. 46): lie. *dal̥gis* 't. p.' (fem. ir masc.), *dal̥gė* ir *dal̥gė* 't. p.' (LKŽ II² 240 resp. 239); šios lie. lytys tarsi rodytų, kad ir pr. žodis galėjo būti fem. bei *i*-kamienis. Toliau giminiuojasi (plg. Fraenkel LEW, 81 ir liter., plg. dar Pokorny IEW, I 247, Toporov Прусский язык I, 355 t.), matyt, su lie. *dālg-yti* (*dālg-o*, -ė) 'diliginti' (LKŽ II² 241), *dalg-ūs* 'dilgus, dagus' (l. c.), *nu-del̥g-ti* 'smarkiai nudiegti, suskausti' (LKŽ II² 393), *dilg-a* 'dilgė' resp. *dilg-ė* (*dilg-ė*) 't. p.' (LKŽ II² 548), *dilg-ėti* (*dilg-a -ėjo*) 'perštėti' (LKŽ II² 549), *dilg-sėti* 'tvinksėti, smilksėti' (LKŽ II² 551), *dilg-t* 'bast, durst (apie skausmą)' (l. c.), *dilg-ti* 'sopėti nuo dilginimo; diliginti' resp. *dil̥g-ti* 'smelkti' (LKŽ II² 551 – 552), *dilg-ūs* 'dalgus, aštrus' (LKŽ II² 552), plg. lie. išsireikškimus: *notrė dālgo* 'duria, bado' Aps. (LKŽ II 241), *kaip sužnybė pirštą, tai tik nūdelgė nūdelgė* 'nudiegė' Sb. (LKŽ II² 393), *dilgt* 'durst' *kojon kažin kas* Ds (LKŽ II² 551), *kažin ką primyniau, tai kad sūdilgė* 'nusmelkė, nudiegė' Sb. (LKŽ II² 552) ir t. t.; plg., pvz., lie. (*nu*)*del̥gti* '(*nu*)diegti = suskausti' (LKŽ II² 393) dar su lie. (*nu*)*dil̥gti* 'suskausti' (< 'durti') ir pan. Iš visa to reikia galvoti, kad pr. *doalgis* = lie. *dal̥gis* darybiškai suponuoja veiksmožodį balt. (dial.) **delg-* (: **dilg-* : **dalg-*) 'aštriai, pjaunamai durti (dursčioti), bestti, badyti', vadinasi, ir 'kirsti (duriant, bedant pjauti) = kertant pjauti', plg. lie.: *nors ir nepriprātes prie dal̥gio, ale didelį gābulą* (sc. rugių, javų lauko resp. pievos ploto) *nubādė* (Ds), kur *nubādė* (: *badyti*) reiškia 'nukirto, nupjovė'. Plg. dar lie.: *šieną, rugius, javus kiřsti* (LKŽ II 855 s. v. *kiřsti* 3). Tiesa, *kertami* paprastai yra *rugiai* ir pan., o *šiēnas* ir pan. – *pjaunamas* (žr. l. c.). Tačiau pastaroji žodžių lie. *kiřsti* / *pjauti* semantinė distribucija šnektose nėra visuotinė (žr. l. c.), ir, be to, ji negali būti sena, žinant, kad: a) *rugiai* ir pan. seniau (dar net ir visai netolimoj praeity!) buvo *pjaunami pjautuvu* (ne *dalgiu!*), o *šienas* ir pan. buvo *pjaunamas dalgiu* (ne *pjautuvu!*) ir b) žodyje lie. *pjautuvas* (ir pr. *piuclan* 'pjautuvas!') aiškiai slypi semema 'pjauti' (o ne 'kirsti!'); iš čia darytina išvada: senovėje atitinkamoms baltų gentims buvo a) *pjaunami rugiai* ir pan. (*pjautuvu!*), o b) *keřtamas šiēnas* ir pan. (*dalgiu!*). Kitaip sakant, reikia manyti: kaip lie. *pjautuvas* resp. pr. *piuclan* yra atitinkamai išvesti iš balt. **pjau-* 'pjauti' (apie jį reikėtų atskirai pakalbėti), taip lie. *dal̥gis* = pr. *doalgis* gali suponuoti balt. **delg-* 'kirsti' (žr. aukščiau), dėl darybos plg., pvz., lie. *brāndis* '(priebrendusi) ankštis' fem. ir masc. (LKŽ I¹ 994) ← *brend-* (*brėsti*) resp. (be apofonijos) *kāndis* / *kandis* 'Motte (< *kandikė)' (LKŽ V 204). Balt. (dial.) **dal̥g-is* bei jo pamatinio žodžio balt. **delg-* 'kirsti, kertamai pjauti' tolimesnė kilmė nėra aiški. Vieni tyrinėtojai čia įžiūri ide. **dhelg-*

‘durti’ → s. isl. *dálkr* ‘(tam tikras) smeigtukas; durklas’, s. air. *delg* ‘spyglys’ (pvz., Pokorny IEW I, 247). Kiti (o tokių daugiau!) nagrinėjamiems baltų žodžiams ieško ide. **delgh-* ‘skelti, genėti’ → s. isl. *telgja* ‘apkapoti, apgenėti’, *talga* ‘pjovimas, pjaustymas’, ags. *telga* ‘šaka’, v. v. a. *zelga* ‘t. p.’, s. air. *dlongid* ‘jis skelia’, *dluige* ‘skėlimas’ (< **dlog-*), serb. – chorv. *đlaza* ‘lūžusiai kojai tvarstyti lentelė (skala, skiedra)’, č. *dláha* ‘t. p.’, ind. -iran. **darghas* (> mordv. *tarvas* ‘pjautuvas’) < **dolgho-*; apie tai žr. Fraenkel l. c. (ir liter.), plg. Pokorny IEW I 196 (ir 194 t.); Toporov, l. c.

2. *dolu*

dolu ‘galle (Galle) – tulžis’ E 135. Bezenberger BB XXIII 310 mano, kad originale buvęs **golu*, o nuoraše tas **g-* buvęs pakeistas į *d-* dėl *dumsle* (E 134), plg. ir Endzelīns SV 162; bet čia galėjo būti ir šiek tiek kitaip: paties E originalo autorius (vokietis!) galėjo vietoj **golu* parašyti *dolu* iš asociacijos su *dumsle*, kartu turėdamas instinktyvų nusistatymą, kad žodis ‘tulžis’ prūsiškai skamba kitaip (bet gi pr. **golu*, t. y., matyt, = **galu*, ir vok. *galle* skambėjo, iš tikrųjų, gana panašiai!). Pr. **golu*, kuris interpretuotinas **galu* (su **-a-* po gomurinio priebalsio!), yra, matyt, tos pačios šaknies, kaip ir pr. *gel-atynan* ‘geltonas’, lie. *gel-tónas*, *gel-tas* ‘t. p.’, *gel-tà* ‘geltonligė’, *gel-sti*, la. *dzel-tāns* ‘geltonas’, *dzel-ts*, sl. (**gil-* >) **žbl-tō* (> rus. *жёл-мѣлѣ* ir kt.), suponuojantieji šaknį ide. **ghel-*, iš kurios kilusių žodžių išliko beveik visose indoeuropiečių kalbose: s. v. a. *gēl-o* ‘geltonas’, n. v. a. *gel-b* ‘t. p.’, s. isl. *gal-l* ‘tulžis’, s. ind. *hár-i-* ‘šviesus, geltonas ir kt.’, av. *zar-i-* ‘geltonas’, s. pers. *zār-a-* ‘tulžis’, gr. *χόλος* ‘t. p.’ (*χλ-ωρός* ‘žalias, geltonas’), lo. *fel* ‘tulžis’, kimbr. *gel-l* ‘geltonas’ ir t. t., taip pat ‘satėminiai’ balt. – sl. žodžiai – lie. *žél-ti* ‘grünend wachsen’ = la. *zēl-t* ‘t. p.’, lie. *žāl-ias*, *žolė* = la. *zāle*, pr. *sālin* ‘žolė’ (žr. s. v.), lie. dial. *žēl-tas* ‘auksiniai geltonas’, la. *zēl-ts* ‘auksas’, pr. *seal-tmeno* ‘volungė’ (žr. s. v.), s. sl. *zel-enō* ‘žalias’, *zla-to* ‘auksas’ (< sl. **zol-to*), *zlb-čb* ‘tulžis’ (< sl. **zbl-čb*) = rus. *жёл-чѣ* ‘t. p.’ ir pan. Tiesa, kai kas (pvz., Fraenkel LEW 145) minėtais atvejais ir dabar nori įžiūrėti ne tik ide. **ghel-* (> lie. *žél-ti* ir t. t.), bet ir jos variantą ide. **g^hhel-* (> lie. *gēl-tas* ir t. t.), tačiau pastarasis, atsižvelgiant į dabartinį ‘kentumiškumo-satėmiškumo’ supratimą, neatrodo suponuotinas, plg., pvz., ir Pokorny I 429 t.t. Be to, ide. **ghel-*, t. y. jos variantą **gh^hl-* atspindi ir la. *zul-(k)ts* ‘tulžis’; lie. *tulžis* galbūt yra – tabuistiškai (?) – perdirbtas (pagal *tulž-ti* ‘naß, weich werden, anschwellen’) resp. metatezuotas irgi iš lie. **žul-tis* = la. *zul-tis* (plg. Niedermann TiŽ II 443 t., Fraenkel 1138). Žodžio pr. **galu* ‘tulžis’ (subst. neutr.), jį vedant iš balt. **gel-* ‘būti geltonam’, pačią darybą vis dėlto nelengva paaiškinti. Čia, matyt, reikia išeiti iš žinomo darybos modelio: adj. neutr. → subst. abstract. neutr., plg. lie. *gėra* (< adj. neutr.) → *gėras* ‘turtas (< **gerumas*)’ (subst. < neutr.), rus. *добро* (adj. neutr.) → *добро* ‘turtas (< **gerumas*)’ (subst. neutr.), lo. *bonum* (adj. neutr.) → *bonum* ‘gerumas, turtas’ (subst. neutr.) ir t. t. Remiantis šio darybos modelio tais atvejais, kuriais pamatiniai žodžiai – būdvardžiai (neutr.) turėjo deverbalinę motyvaciją (plg., pvz., lie. *drąsūs* ← *drėsa*, *našūs* ← *nėša*), galėjo tokių subst. abstr. (neutr.) būti padaryta ir tiesiog iš verbų. Matyt, pastaruoju būdu ir yra atsiradęs pr. **galu* ‘tulžis (< **geltonumas*)’ (subst. abstract. neutr. ← pr. verb. **gel-* ‘būti geltonam’), plg. lie. *drąsū* (adj. neutr. ← verb. *dręs-* ‘būti drąšiam’). Mėginimas pr. *dolu* sieti (žr. Berneker, Preuß. Sprache, 287, plg. Tratmann, Die

altpreuß. Sprachdenk., 322) su la. *duls* 'dunkelfarbig' (čia priderėtų ir lie. *dūlas* 'pilkas; palšas, gelsvas' LKŽ II² 815) yra labiau abejotinas. Plg. Endzelīns Senpr. valoda, 162, Fraenkel LEW, 109 (s. v. *dujā*), Pokorny IEW I, 236, Toporov Прусский язык, I, 359 t.

3. *draugiwaldūnen*

draugiwaldūnen 'miterben (Miterben) — kas paveldi drauge su kuo, paveldėjimo bendrininkas' III 117₆ acc. sg. — vertinys iš vok. *Miterbe* 'kas paveldi drauge su kuo, paveldėjimo bendrininkas' (galbūt net paties A. Vilio padaryta): *draugi-* 'mit- (drauge, kartu)' + *waldūnen* 'Erbe (paveldėtojas, įpėdinis)' (plg. *waldūns*), plg. dar *sendraugiwēldnikai*. Plg. panašius lie. vertinius (neol.): *draugdarbininkas* 'Mitarbeiter', *draugpėrgalėtojas* 'Mitsieger', *draūgskundėjas* 'Mitkläger', *draugkeleivis* 'Mitreisende', *draūgkareivis* 'Mitkrieger' ir t. t. (LKŽ II² 654–660), — visur čia turime *draug-* 'mit-' = *draūg* 'drauge, kartu' (LKŽ II² 651–652) < *draugē* 't. p.' (l. c. 655). Šie lie. vertiniai, pažįstami daugiausia R. Prūsų (bei Klai-pėdos krašto) raštams, yra sudaryti pagal vok. žodžius su *Mit-*, nors kai kurios iš jų, pvz., lie. *draūgtarnis* 'Mitknecht' DP 536₁₉ (t. y. *drāugtarnis*, bet plg. *bėdri tarnai* 'bendri tarnai, die Mitknechte' DP 536₁₅), *daugtėvainis* 'Miterbe' (A. Baranausko raštai) galėjo atsirasti ir pagal lenk. žodžius su *współ-* 'draug-' (= *wspólnie* 'drauge, kartu') — *współsluga* (*draūgtarnis*) resp. *współdziedzic* (*draugtėvainis*). Kaip, pvz., lie. *draugkeleivis* (iš vok. *Mitreisende* 'keleivis, vykstantis drauge su kuo', žr. aukščiau) nėra iš *draūga-s* 'Freund' + *keleivis*, o iš *draūg* (< *draugē*) 'kartu' + *keleivis*, taip ir pr. *draugi-* žodyje *draugiwaldūnen* negali (dėl reikšmės!) būti iš pr. **drauga-* (= lie. *draūga-s*, la. *draugs*, žr. toliau). Lie. adv. *draūg* < *draugē* 'kartu' laikytinas žodžio *draugē* 'būrys ir kt.' (LKŽ II 655 t.) suprieveiksmėjusia instr. sg. lytimi [plg. kitokių jo lyčių prieveiksmėjimą — lie. adv. *draugėj* 'drauge, kartu' (Ds), *po draūgei* 't. p.' (LKŽ II² 655) ir kt.], plg. lie. adv. *kartū* 'drauge' (: *kařtas*) bei panašia reikšme vartojamas instr. sg. (ar iness. sg.) lytis lie. (*eikim visi*) *būriū* (resp. *būry*) 'drauge, kartu, neišsisklaidžius', (*eikim visi*) *krūvā* 't. p.' (instr. sg.; dažniau: *krūvōj* 't. p.') Ds. Ir pr. adv. **draugi* = *draugi-* 'drauge, kartu' galėtų suponuoti pr. subst. **draugē* '(draugų) būrys' — galūnės vedinį iš pr. **draugas*. Tokį spėjimą remia ne tik panašios kilmės žodžiai lie. *draugē* 'būrys' ir la. *draudze* 't. p.' (galūnės vediniai iš lie. *draugas* resp. la. *draugs*!), bet ir tas, kad panašios darybos ir reikšmės (abstraktai!) vediniai iš vardažodžių prūsams nebuvo nebūdingi, plg. pr. **gīvē* 'gyvenimas' (→ *giwei*), išvestą iš pr. **gīva-* 'gyvas', kaip ir la. *dzīve* 'gyvenimas' — iš la. *dzīvs*. Tiesa, čia suponuojant pr. subst. **draugē* 'būrys, krūva', nelengva pasakyti, kokia šio žodžio lytis prieveiksmėdama davė pr. adv. **draugi* = *draugi-* 'drauge, kartu' — ar pastarajame slypi 'instr.' sg. **draugēn* > **draugén* (= lie. *draugē*), ar dar senesnė 'instr.' sg. **draugē* [t. y. dar be **-n*, plg. *ā*-kamienę instr. sg. s. ind. (*sen-ay*)-*ā*, žr. Mažiulis, Baltist. IV 25 tt], ar 'loc.' sg. **draugēi* > *draugei* [plg. lie. adv. *draugėj* 'drauge, kartu' (Ds) < *-ėje* < **ēi+en*]. Tarkim sau, kad šiame pr. *draugi-* 'drauge' slypi pr. 'instr.' sg. **draugén* > **draugen* (= lie. *draugē*), šalia kurio nesunku buvo atsirasti (aišku, labai vėlai, — apie XV a.) ir gretiminei **draugin* (plg. pr. katekizmų *ē*-kamienės acc. sg. fleksijas **-en* ir **-in*); tačiau nelengva paaiškinti, kaip *draugi-* neteko **-n*. Tada suponuokime, kad šis pr. *draugi-* 'drauge' atspindi 'instr.' sg. **draugē*, vėliau (t. y. apie XV a.) išvirtusią į **draugī* > **draugī*

(iš čia būtų pr. *draugi-*). Tokį virtimą (nekirčiuotas $*-ē > *-ī > *-i$) nesunku paaiškinti, atsižvelgiant į tai, kad pr. **draugē* ('instr.' sg.!) galėjo būti kirčiuojama bari-toniška, arba šitoks kirčiavimas jai atsirado vėliau tam tikrame šios lyties prie-veiksmėjimo etape (pr. katek.rieveiksmiai turėjo kirtį, rodos, visi ne galūninį). Pagaliau, pr. *draugi-* galėtų suponuoti dar lytį pr. 'loc.' sg. **draugēi > *draugei* 'kartu, drauge', kuri,rieveiksmėdama po to, kai pamatinis subst. pr. **draugē* 'būrys' jau buvo, matyt, visai išnykęs [plg. Ds: yra adv. *draūg* 'kartu', *draugėj* 't. p.', bet nebėra subst. *draugē* 'būrys' (nom. sg.)], iš asociacijos su *o*-kamieniaisrieveiksmiais vėliau galėjo būti perdirbta į **draugi* (= *draugi-*); šitaip atsitiko arba paties A. Vilio lūpose (plg. adv. *ainawīd-ai* 'gleich', *ainawīd-ei* 't. p.' ir *ainawīd-i* 'doch'), arba dėl to, kad čia veikė *o*-kamieniairieveiksmiai – lytys 'loc.', sg. $*-ei$, $*-ai$, $*-i$ (apie jas žr. Mažiulis, Baltų ir kitų ide. kalbų santykiai, 133–147). Be to, dar galima būtų spėti, kad pr. *draugi-* 'draugė' suponuoja *i*-kamenę 'loc.' sg. *draug-i* (plg. Bezenberger KZ XLI 71) iš *i*-kamenio subst. pr. **draugi* 'būrys' (nom. -acc. sg. neutr.; dėl paties *i*-kamenio istorijos žr. Mažiulis, op. cit., 263 tt.) → **draugis* (nom. sg.) – galūnės vedinio iš vardažodžio (subst.) pr. **draugas*, plg. vedinius (tiesa, iš adj.) lie. *drūtis* 'drūtybė' (: *drūtas*), s. sl. *zōlb* 'piktybė' (: *zōlō* 'piktas') ir pan. Tačiau dėl lie. *draugē* 'kartu, mit' (iš *ē*-kamenio subst.!) bei lie. *draugē* 'būrys' = la. *draudze* 't. p.' patikimiau galvoti, kad šiame pr. *draugi-* 'kartu, mit-' slypi ne *i-*, bet *ē*-kamenis subst.; o iš minėtų spėjimų, kokia *ē*-kamenė lytis slypi šiame pr. *draugi-*, ar tik nebus patikimesnis žodžio adv. pr. **draugi* (= *draugi-*) kildinimas iš 'instr.' sg. **draugē*. Pagaliau negalima užmiršti ir štai dar ko: pr. *draug-i-waldūnen* yra sudurtinis žodis (nežiūrint to, kad jis vertinys!), ir jo balsis *-i-* galėjo atsirasti kaip jungiamasis balsis vietoj senesnio $*-ē$ (ar $*-en$, $*-ei$ ir pan., žr. aukščiau), plg. jungiamųjų balsių pakeitimus-apibendrinimus lie. kalboje [pvz., lie. *rašt-ì-galis* (vietoj *rašt-ã-galis*) ir pan., žr. Skardžius, – Festschrift Vasmer (1956) 502 tt].

Tačiau viena yra aišku, kad šiame pr. *draugi-* slypi ne pr. **draugas*, o vardažodis (matyt, subst. **draugē* 'būrys') – vedinys iš pr. **draugas* < balt. **draugas* (> lie. *draūgas*, la. *dràugs*) = sl. *drugō*. Balt. – sl. **draugas* laikytinas vediniu iš balt. – sl. verb. **dreug-* (vargu ar tiesioginis jo palikuonis yra lie. *su-drugti* 'susidraugauti' LKŽ II² 752), kurio aiškesni giminaičiai aptinkami germ. kalbose: go. *driugan* 'atlikti karo tarnybą', s. angl. *dréogan* 'atlikti' (< ide. **dhreugh-*), plg. šio germ. verb. vedinius subst. go. *draúhts* 'kurių būrys, palyda' = s. isl. *drótt* 't. p.' ir t. t. (su priesaga $*-ti-$) go. *ga-dráhts* 'karys' ir kt. (žr. Kluge-Mitzka Etym. Wrtb. der deutschen Sprache, 794, de Vries, Altnord. etym. Wrtb., 84 t., Toporov, Прусский язык, I, 369 t.). Šios balt. – sl. – germ. šaknies, t. y. (ide. dial.) **dhreugh-*, atitikmenys kitose ide. kalbose (Pokorny IEW, I, 254 t.) yra abejotini (Stang, Lexikalische Sonderübereinstimmungen..., 20), o ir pati jos tolimesnė etimologija nėra aiški. Balt. – sl. – germ. verb. **dhreugh-* reikšmė galėjo būti 'atlikti kokį darbą, veiksmą' (plg. s. angl. *dréog-an*), vėliau tarmėse ji buvo specializuota į 'atlikti vyrišką darbą' (plg. Stang l. c.), iš čia nebesunku atsirasti ir reikšmei 'atlikti karo žygį' (plg. go. *driugan*). Taigi iš balt. – sl. – germ. **dhreugh-* = balt. – sl. **dreug-* (verb.) išvestas balt. – sl. **draugas* galėjo reikšti: 'vyrišką darbą atliekantis' > 'bendrą darbą, žygį atliekantis vyras (ne moteris!)' > 'draugas', plg. slaviškąjį **družina* 'vyrų, kartu su jų vadu atliekančių karo žygius bei prievolę, būrys; tokia vado palyda' (> s. sl. *družina* ir

t. t.). Dėl šio sl. žodžio, matyt, patikslintina ir pr. **draugē* = lie. *draugė* = la. *draudze* reikšmė 'būrys': balt. subst. **draugē* galėjo būti žodžio sl. **družina* semantinis (ir ne vien semantinis) atitikmuo, t. y. (balt.) **draugē* galėjo būti baltiškoji '(sl.) družina'. Pr. **draugas* 'bendro darbo, žygio vyras' vėliau, matyt, išnyko: pr. katekizmuose tėra *ginnis* 'draugas' < 'giminės (ar genties) žmogus'.

SMULKMENOS

XXXVII

Straipsnyje apie išlikusius M. Mažvydo katekizmo egzempliorius¹ Gordonas Fordas tvirtina, kad dabar Torunės universiteto bibliotekoje (Lenkijoje) saugomas egzempliorius nėra tas pats, kuris prieš karą buvo Karaliaučiuje (dab. Kaliningrade). Tai rodanti mažesnė jo apimtis (tik 32 puslapiai vietoj 79) ir įrašas „*Pol. 6. II. 189*“ tituliniam lape. Bet toks tvirtinimas nėra tikslus. Lietuvos TSR Mokslų Akademijos biblioteka turi Torunės egzemplioriaus mikrofilimą, kuriame yra visi 79 puslapiai (ne 32!) ir dar ilgesnis įrašas tituliniam lape, padarytas visai neseniai (tai matyti iš braižo). Be to, tame pačiame mikrofilme yra visi tie lietuviški tekstai, kurie buvo Karaliaučiaus egzemplioriaus konvoliute². Tiek Mažvydo katekizmo, tiek „*Formos Chrikštima*“ (iš to paties konvoliuto) atskiri puslapiai ranka sunumeruoti, o toji numeracija sutampa su esančia 1922 m. fotografuotiniame leidinyje, darytame iš Karaliaučiaus egzemplioriaus. Vadinasi, nėra abejonės, kad Torunės egzempliorius yra tas pats, kuris anksčiau buvo Karaliaučiuje. Taip tvirtina ir bibliografas V. Žukas, lankęsis Torunėje ir matęs kalbamąjį egzempliorių³.

Z. Zinkevičius

¹ G. B. Ford, Jr. *Mazvydas Catechism of 1547: New Information on the Toruń and Vilnius Copies*. — "General Linguistics" (The Pennsylvania State University Press), 1975, vol. XV, No. 3, p. 141–143.

² Mažvydas. *Seniausieji lietuvių kalbos paminklai iki 1570 metams*. K. 1922, p. XV–XVI.

³ V. Žukas. *Senos lietuviškos knygos Lenkijos bibliotekose*. — *Bibliotekų darbas*, 1970, Nr. 7, p. 19.